

Dosarul nr. 2ra-1772/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Belîi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Cula împotriva lui Nicolai Belîi cu privire la rezolvirea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prețului achitat și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 2 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nicolai Belîi și menținută hotărârea din 4 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 27 decembrie 2018, Maria Cula a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Belîi, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, IP „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” și Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la rezolvirea contractelor de vânzare-cumpărare, încasarea prețului achitat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4978, încheiat între Nicolai Belîi, în calitate de vânzător și dânsa, în calitate de cumpărător, Nicolai Belîi i-a vândut bunul imobil - încăpere nelocativă, cu suprafața totală de 170,6 m² din mun. XXXXX bd. XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4981, încheiat între Nicolai Belîi, în calitate de vânzător și dânsa, în calitate de cumpărător, Nicolai Belîi i-a vândut bunul imobil - încăpere nelocativă, cu suprafața totală de 326,2 m² din mun. XXXXX bd. XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

A menționat că la momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, vânzătorului Nicolai Belîi i-a fost achitat prețul convenit în sumă totală de 340 000 de euro, în acest sens fiind eliberată o recipisă.

Ca urmare, la 7 septembrie 2017, în Registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate al ei asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX din mun. XXXXX bd. XXXXX.

A evidențiat că la pct. 6 din contractele de vânzare-cumpărare menționate, Nicolai Belîi, în calitate de vânzător a declarat și garantat că imobilele înstrăinate, se transmit fără vicii ale bunului și de natură juridică, fiind libere de orice drepturi reale și servitute apărute în temeiul contractelor sau legii. Nu a fost propusă încheierea și nu s-au încheiat contracte cu alte persoane, inclusiv contractul de locațiune, nu a fost gajat în temeiul legii sau acordurilor, nu se află sub arest, sechestru și alte interdicții la dreptul de folosință și administrare, nu formează obiectul unor litigii în instanță de judecată și nu sunt persoane terțe care ar fi avut dreptul preferențial asupra obiectului, inclusiv nu a fost înregistrat un drept inexistent.

La fel, prin declarațiile din 5 septembrie 2017, autentificate de notarul Tatiana Ungureanu, Nicolai Belîi a declarat că este unicul proprietar și nu există alte persoane terțe care ar pretinde la bunurile imobile - încăperi nelocative cu suprafața totală de 170,6 m² și respectiv, 326,2 m² din mun. XXXXX bd. XXXXX.

A relatat că, după procurarea bunurilor imobile, aproximativ peste o perioadă de 2 luni, Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova, a comunicat că încăperile nu pot fi folosite și urmează a fi eliberate, deoarece întreaga construcție se transmite Procuraturii Generale a Republicii Moldova.

Astfel, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la transmiterea unor bunuri imobile nr. 982 din 15 noiembrie 2017, au fost transmise, cu titlu gratuit, din gestiunea Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova în gestiunea Procuraturii Generale, bunurile imobile proprietate publică a statului, amplasate în mun. XXXXX bd. XXXXX, după cum urmează: construcția cu nr. cadastral XXXXX și cu suprafața de 3398,9 m², terenul aferent cu nr. cadastral XXXXX și cu suprafața de 0,8456 ha.

A explicat că încăperile nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, procurate de către ea, în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, se află în construcția cu nr. cadastral XXXXX, care este proprietate publică a statului și prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 982 din 15 noiembrie 2017, a fost transmisă în gestiunea Procuraturii Generale a Republicii Moldova.

Astfel, în calitate de cumpărător, nu a primit contraprestația la care s-a așteptat, or în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017 încheiate cu Nicolai Belîi, nu a primit dreptul de proprietate cu toate atributele sale (posesia, folosința și dispoziția) asupra încăperilor nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.

A considerat că Nicolai Belîi nu și-a onorat obligațiile imperative stabilite de art. 764 Cod civil, privind predarea bunului imobil - încăperile nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, fără vicii de natură juridică, liber de drepturile

Instituției Publice „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, Procuraturii Generale a Republicii Moldova asupra bunurilor vândute, iar dânsa plătind prețul acestora, nu a primit încăperile cumpărate în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017.

A subliniat că, în cazul în care cunoștea că construcția cu nr. cadastral XXXXX aparține cu drept de proprietate publică a statului și despre drepturile Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova și Procuraturii Generale a Republicii Moldova, asupra bunurilor, nu ar fi acceptat cumpărarea bunurilor imobile.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 735, 738, 753, 764 Cod civil, art. 1, 5, 7, 33, 33¹, 84, 117, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, rezolvirea contractului de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4978 și a contractului de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4981, încheiate între dânsa și Nicolai Belîi, cu restituirea prestațiilor executate, încasarea prețului achitat, conform contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, în sumă totală de 340 000 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 4 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost rezolvit contractul de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4978, în privința bunului imobil – încăpere nelocativă cu suprafața de 170, 6 m² din mun. XXXXX bd. XXXXXX cu nr. cadastral XXXXX, încheiat între Nicolai Belîi și Maria Cula.

A fost rezolvit contractul de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4981, în privința bunului imobil – încăpere nelocativă cu suprafața de 326,2 m² din mun. XXXXX bd. XXXXX cu nr. cadastral XXXXX, încheiat între Nicolai Belîi și Maria Cula.

Au fost încasate de la Nicolai Belîi în beneficiul Mariei Cula prețul achitat, conform contractului de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4978 și contractului de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, autentificat de notarul Tatiana Ungureanu, înregistrat cu nr. 4981, în sumă totală de 340 000 de euro și cheltuielile de judecată în sumă de 25 000 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 2 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nicolai Belîi și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că Maria Cula, în calitate de cumpărător, nu a obținut rezultatul la care a sperat la momentul încheierii contractelor, nu a primit dreptul de proprietate cu toate atributele acestuia (posesia, folosința și dispoziția) asupra încăperilor nelocative cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX, care au servit drept obiect al contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017 încheiate cu Nicolai Belîi.

La fel, prima instanță și instanța de apel au stabilit că la scurt timp după încheierea contractelor de vânzare-cumpărare, aproximativ peste o perioadă de 2 luni, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 982 din 15 noiembrie

2017, din gestiunea Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova a fost transmisă în gestiunea Procuraturii Generale a Republicii Moldova, construcția cu nr. cadastral XXXXX în care se află încăperile nelocative cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX, procurate de către Maria Cula, în baza contractelor de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, iar contractele de vânzare-cumpărare din 5 septembrie 2017, nu au produs efecte juridice pentru cumpărător, ultimul fiind lipsit de posibilitatea de a posedea, folosi și dispune de bunurile imobile cumpărate.

Totodată, a fost constatat că la data încheierii contractelor menționate, Nicolai Belîi cunoștea că încăperile nelocative cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX, fac parte din construcția cu nr. cadastral XXXXX, gestionată de IP „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, însă a purces la vânzarea acestora.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a rezolvi contractele de vânzare-cumpărare nr. 4978 și nr. 4981 din 5 septembrie 2017, în privința bunurilor imobile – încăpere nelocativă cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX din mun. XXXXX bd. XXXXX, încheiate între Nicolai Belîi și Maria Cula, cu încasarea de la Nicolai Belîi în beneficiul Mariei Cula a prețului achitat, în sumă totală de 340 000 de euro.

La 20 septembrie 2021, Nicolai Belîi a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea de la Maria Cula în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului a invocat că argumentele invocate de către Maria Cula sunt inventate și declarative.

Astfel, a menționat că în gestiunea Procuraturii Generale a Republicii Moldova au fost transmise doar etajele de sus ale clădirii amplasate în mun. XXXXX bd. XXXXX, însă subsolurile acestei clădiri, în care se află imobilele cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, procurate de către Maria Cula și care îi aparțin cu drept de proprietate, folosință și posesie deja 3 ani, precum și un sir de alte bunuri imobile private, nu au fost niciodată transmise procuraturii precum nu au fost niciodată preconizate a fi naționalizate în condițiile legii, decât prin metode ilegale și abuzive, realizate în perioada statului capturat, de șantaj și intimidare a proprietarilor să cedeze aceste proprietăți, pe care le posedau și dispuneau în condițiile legii, insuflându-li-se că chipurile aceștia nu o să se poată folosi de ele nicidecum.

Realmente nu a fost și nici nu este niciun temei legal de reziliere.

A considerat că este o afirmație falsă și declarativă, lipsită de orice temei factual și legal, invocată de Maria Cula precum că nu ar fi procurat imobilele, dacă ar fi știut că aparțin cu drept de proprietate publică Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova, or în realitate, după privatizarea din 25 august 2009, de către primul proprietar privat, SRL „Vitinia”, aceste bunuri nu au aparținut și nu aparțin statului, la fel cum nu s-a preconizat niciodată să fie naționalizate în condițiile legii.

La fel, a evidențiat că în speță a fost inventat că încăperile nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, procurate în condițiile legii de Maria Cula ar avea un statut special, ceea ce nu corespunde nici prevederilor legale și nici circumstanțelor faptice ale cauzei, de altfel pe lângă faptul că nu există niciun act juridic în această privință, în privința imobilelor vizate niciodată nu a fost începută procedura de naționalizare în condițiile legii, decât intimidările și șantajul realizate din partea unor funcționari care au acționat ilegal în perioada statului capturat.

A considerat că instanța de apel a interpretat eronat Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 și arbitrar a concluzionat precum că dânsul știa că încăperile nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, fac parte din construcția cu nr. cadastral XXXXX, gestionată de IP „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, însă a purces la vânzarea acestora, fiind vorba de proprietăți separate, la nivel de încăperi și niciodată nu au fost careva restricții privind vânzarea, folosirea și posesia acestor bunuri.

Curtea de Apel arbitrar și fără nicio probă a prezumat că dânsul nu ar fi avut dreptul la vânzarea imobilelor menționate, deoarece la cererea de apel au fost anexate certificatele din Registrul bunurilor imobile nr. XXXXX, capitolul C, potrivit cărora Maria Cula și în prezent este proprietară a încăperilor nelocative cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXXX, respectiv concluziile în sensul că dânsul ar fi comis careva abateri sunt nejustificate.

Prin urmare, instanța de judecată în mod arbitrar a concluzionat precum că dânsul nu și-a onorat obligațiile imperative stabilite de art. 764 Cod civil, de a preda bunul imobil - încăperile nelocative cu nr. cadastral XXXXXX și cu nr. cadastral XXXXX fără vicii de natură juridică.

A remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat prevederile art. 130 CPC, deoarece în mod arbitrar, nelegitim au încasat suma de 340 000 de euro în beneficiul Mariei Cula, or din textul recipisei nu rezultă că dânsul a primit suma respectivă.

În acest sens, a precizat că instanța de judecată a stabilit că potrivit recipisei din 5 septembrie 2017, dânsul a primit prețul convenit în sumă totală de 340 000 de euro, fapt care nu corespunde realității, deoarece recipisa are cu totul alt conținut, ea nu confirmă faptul că ar fi primit prețul convenit în sumă totală de 340 000 de euro, deopotrivă această recipisă este o garanție pentru că Maria Cula a declarat din start că va investi sume fabuloase în reparația imobilelor, cerând o obligație privind realitatea contractelor vizate, în formă de acea recipisă, dacă contractele vor fi reziliate din vina lui, atunci dânsul va recompensa sumă totală de 340 000 de euro, care va include costul reparațiilor, a venitului ratat și alte cheltuieli eventuale.

Conform recipisei, expuse în limba rusă, netradusă de traducători, dânsul se obligă să recompenseze suma de 340 000 de euro, doar în caz că el va solicita rezilierea contractului, ceea ce nu este în speță.

Respectiv, conform prevederilor art. 738 Cod civil, instanța era în drept doar să încaseze sumele indicate în contractele de vânzare-cumpărare și anume 95 000 de euro pentru bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX și 55 000 de euro pentru bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX.

Totodată, a susținut că instanța urma să examineze dosarul și cu participarea obligatorie a Svetlanei Tugarova, deoarece în cadrul dosarului penal nr. XXXXX, aceasta are calitate procesuală de parte vătămată cu prejudiciu în sumă de 240 000 de euro.

Instanța de apel a ignorat temeiurile expuse în apel cu referire la faptul că instanța de fond a încasat în beneficiul Mariei Cula suma de 340 000 de euro, deși în cadrul dosarului penal Maria Cula are calitate procesuală de parte vătămată cu prejudiciu în sumă de 100 000 de euro.

Decizia recurată este nelegitimă și din motiv că au fost încălcate prevederile art. 432 alin. (3) lit. a) CPC, deoarece cauza a fost judecată de judecătorii care nu aveau dreptul să participe la judecarea ei.

Așadar, inițial, cauza a fost distribuită judecătorilor: Nelea Budăi, Veronica Negru și Ion Muruianu – raportor, la 12 decembrie 2019, la emiterea încheierii au participat judecătorii: Nelea Budăi, Olga Cojocaru și Ion Muruianu – raportor, iar la 2 iunie 2021, decizia a fost pronunțată în componența judecătorilor: Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca - raportor.

A considerat că redistribuirea nejustificată a cauzei contravine cerințelor art. 6¹ din Legea nr. 514 din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească și art. 7, 8 din Regulamentul CSM nr. 110/5 din 5 februarie 2013.

Instanța de apel a încălcat și procedura de examinare a cauzei prevăzută de art. 383 și 384 CPC, deoarece a evitat să cerceteze materialele dosarului, în procesul-verbal din 26 mai 2021, pe suport de hârtie, fiind eronat indicat că potrivit cerințelor art. 383 și 384 CPC, instanța a cercetat înscrisurile anexate la materialele dosarului și a ascultat pledoariile participanților la proces. De fapt, conform înregistrărilor audio, instanța nu a cercetat materialele dosarului, circumstanță ce confirmă înregistrarea audio a ședinței de judecată din 26 mai 2021.

La 19 noiembrie 2021, Nicolai Belîi a depus supliment la cererea de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 22 octombrie 2021, în adresa Mariei Cula, Agenției Proprietății Publice, IP „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” și Procuraturii Generale a Republicii Moldova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Nicolai Belîi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 207 vol. II), fiind recepționată de Maria Cula, Agenția Proprietății Publice și Procuratura Generală a Republicii Moldova la 28 octombrie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 209-211 vol. II).

Corespondența menționată expediată în adresa IP „Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 212 vol. II).

La 22 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Maria Cula, reprezentată de avocatul Oleg Tănase a depus referință la recursul declarat de Nicolai Belîi, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 22 iulie 2021 la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatul Vasile Rîhlea, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 150 vol. II).

Tot actele cauzei atestă că la 28 iulie 2021, recurentul Nicolai Belîi a luat cunoștință cu materialele dosarului, ceea ce se atestă prin recipisa anexată la materialele dosarului (f. d. 152 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nicolai Belîi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolai Belîi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

De altfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, criticile aduse împotriva deciziei din 2 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău în recursul concretizat depus de către Nicolai Belîi la 19 noiembrie 2021, nu pot fi avute în vedere, întrucât acestea au fost formulate mult după termenul legal de motivare a recursului.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Pe de altă parte, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că nici susținerea recurentului precum că în instanța de apel cauza a fost judecată de judecătorii care nu aveau dreptul să participe la judecarea ei, inițial, cauza fiind distribuită judecătorilor: Nelea Budăi, Veronica Negru și Ion Muruianu – raportor, iar la 2 iunie 2021, decizia a fost pronunțată în componența judecătorilor: Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca - raportor, nu constituie temei de a declara admisibil recursul.

Or, după cum rezultă din materialele dosarului, prin dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău nr. 38 din 30 decembrie 2020 privind componența colegiilor, constituirea completelor de judecată și desemnarea președinților acestora în cadrul Curții de Apel Chișinău pentru anul 2021, a fost constituit completul nr. 7 specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ, compus din judecătorii Vladislav Clima (președintele completului), Anatolie Minciuna, Ion Muruianu și Ecaterina Palanciuc (f. d. 71 vol. II).

Drept urmare, prin încheierea din 11 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, completul specializat în materie de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, compus din judecătorii Anatolie Minciuna, Ecaterina Palanciuc și Ion Muruianu (raportor) a declinat competența la examinarea prezentei cauze civile în ordine de apel în favoarea judecătorilor completelor specializate în materie civilă de drept comun ale Curții de Apel Chișinău, fiind remis dosarul Președintelui Curții de Apel Chișinău pentru redistribuire aleatorie judecătorilor completelor specializate în materie civilă de drept comun ale Curții de Apel Chișinău (f. d. 76 vol. II).

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Nicolai Belîi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolai Belîi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic